U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Ing. P. H.**, zastoupený Mgr. Jiřím Šlencem, advokátem se sídlem Hradec Králové, Velké náměstí 148, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 11. 2007, č. j. 560/3059/07, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 2. 2012, č. j. 9 A 292/2011 - 59,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

[1.] Rozhodnutím z 15. 11. 2007, č. j. 560/3059/07, zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí z 6. 9. 2007, č. j. ČIŽP/47/OOP/0716611.0010/07/BJR, a toto rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutím České inspekce životního prostředí byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 31 odst. 1 písm. i) zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), neboť nabízel k prodeji 6 exemplářů mláďat sokola stěhovavého, ačkoli neměl pro jejich prodej povolenu výjimku ze zákazu obchodní činnosti ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 338/1997 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, a rovněž přestupkem podle § 87 odst. 3 písm. l) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, za nesplnění podmínky výjimky udělené podle § 56 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 50.000 Kč.

[2.] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce u Městského soudu v Praze žalobou, kterou tento soud rozsudkem ze dne 29. listopadu 2010, č. j. 9 Ca 17/2008 - 20, zamítl. Na základě žalobcem podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozsudkem ze 17. 8. 2011, č. j. 1

As 81/2011 - 42, rozsudek Městského soud v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

[3.] Městský soud rozsudkem uvedeným v záhlaví žalobu opětovně zamítl. Žalobce (dále jen „stěžovatel“) i tentokrát napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Stěžovatel nesouhlasí s názorem městského soudu, že jeho jednání, které mělo naplnit skutkovou podstatu přestupku, dosahuje dostatečné míry společenské nebezpečnosti, že jeho jednání způsobilo nežádoucí následek, tedy porušení nebo ohrožení objektu přestupku, nebo že by jeho jednání způsobilo vznik jakékoli škody či újmy. Uvádí, že mu ani nebylo prokázáno zavinění přestupku. Stěžovatel má za to, že v rámci správního řízení byla porušována zásada presumpce neviny. Nesouhlasí ani s odůvodněním výše uložené pokuty.

II.

[4.] Dříve, než je Nejvyšší správní soud oprávněn zabývat se věcí samou, musí zkoumat, zda byly naplněny zákonné podmínky pro zahájení a vedení řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je také dodržení zákonem stanovené lhůty, v rámci níž je možné podat kasační stížnost. Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

[5.] Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu zjistil, že rozsudek Městského soudu v Praze z 29. 2. 2012 byl stěžovateli v souladu s § 64 s. ř. s. ve spojení s § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), doručen v pondělí 2. 4. 2012. Z § 40 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že následující den, tedy 3. 4. 2012, začala stěžovateli běžet lhůta pro podání kasační stížnosti. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. „[l]*hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty*“. Počátek lhůty určil den, ve kterém byl stěžovateli doručen rozsudek městského soudu, tedy pondělí 2. 4. 2012. Běh lhůty pro podání kasační stížnosti tak skončil opět v pondělí, a to uplynutím dvou týdnů, tedy 16. 4. 2012.

[6.] Dne 23. 4. 2012 bylo do emailové schránky Městského soud v Praze doručeno podání stěžovatele označené jako „*kasační stížnost*“ a kopie plné moci udělené advokátu. V souladu s § 42 odst. 3 o. s. ř. stěžovatel toto podání doplnil ve lhůtě 3 dnů písemným podáním shodného znění. I tak se však již jednalo o podání opožděné, neboť zákonná lhůta pro podání kasační stížnosti nebyla dodržena. Proto musí nyní Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o ní.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2012

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu